

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2010-238-0114

Dato: 29. november 2010

Til

Folketinget – Udvalget for Fødevarer, Landbrug
og Fiskeri.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 50 af 1. november 2010

(Alm. del).

Troels Lund Poulsen

/Susanne Reinholdt Andersen

Spørgsmål: Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29/10-10 fra Håndværksrådet vedrørende fedtafgiftslovens konsekvenser for bagererhvervet, jf. FLF alm. del – spm. 31.

Svar: Håndværksrådet og Bager- og Konditormestre i Danmark mener, at fedtafgiften i sin nuværende form bør tages af bordet af flere grunde. Hertil kan jeg bemærke, at jeg ikke enig med Håndværksrådet og Bager- og Konditormestrene i Danmark.

For det første anfører man, at de sundhedsmæssige er til at overse, og at afgiften reelt sigter mod at finansiere regeringens genopretningspakke. Afgiften vil reelt aflive den friskbagte danske klejne, men have minimal effekt på folkesundheden, fordi fedt og magert kød afgiftsbelastes lige meget og sødmælk bør ikke falde under bagatelgrænsen.

Allerførst skal jeg gøre opmærksom på, at Forebyggelseskommissionen har anbefalet en afgift på mættet fedt, og at afgiften blev vedtaget som en del af finansieringen af de skattelettelser, der blev givet ved Forårspakke 2.0. Forslaget tilgodeser derfor flere formål. I henhold til anbefalinger fra WHO bør maksimalt 10 pct. af den energi, som man indtager, stamme fra mættet fedt. Danskerne får 15 pct. af deres energi fra mættet fedt, og forslaget skønnes at reducere forbruget af mættet fedt fra de afgiftsbelagte fødevarer med ca. 3 – 4 pct., og vil dermed gavne folkesundheden. Afgiften foreslås udfærdiget således, at jo mere mættet fedt, der er i de afgiftspligtige fødevarer, jo højere afgift skal der betales. Dette gælder dog ikke for kød, idet det ikke er muligt at differentiere afgiften på udskæringsniveau. For så vidt angår bagatelgrænsen for fødevarer med et samlet fedtindhold på 3,5 pct. medfører det rigtig nok, at bl.a. sødmælk ikke vil blive omfattet. Dette har baggrund i de anbefalinger, der er fastsat for børns indtag af mælk. Og så afliver vi ikke den friskbagte danske klejne. Ved en afgiftssats på 13 kr. bliver afgiften på 500 g palmin 5,60 kr., men anvender man raffinol bliver afgiften 2,70 kr., og der kan koges mange klejner i den mængde fedt. Ifølge artikler i pressen stiger en klejne fra 6 kr. til 26 kr., men det skyldes i så fald ikke fedtafgiften.

For det andet anfører man, at dækningsafgiften skævvrider kagemarkedet, fordi der ved import ikke betales afgift af hele den fedtmængde, der købes i modsætning til den danske bager, der må købe afgiftsbelagt fedt. Derudover rammes virksomheder med eksport også, idet de skal konkurrere med ikke-afgiftsbelagte lokale produkter i udlandet.

Lad mig starte med at slå fast, at dækningsafgiften ikke skævvrider markedet. Danmark har dog ikke pligt til at indføre en dækningsafgift, idet EU-reglerne tillader, at man diskriminerer indenlandsk producerede varer. Jeg finder det dog hensigtsmæssigt at foreslå en dækningsafgift for at ligestille indenlandsk og udenlandskproducerede varer. Dækningsafgiften foreslås derfor betalt af de afgiftspligtige fødevarer, der er medgået til fremstillingen, og netop ikke blot af indholdet af mættet fedt i varen. Det vil sige, at afgiftsbelastningen på eksempelvis en tysk og dansk klejne er den samme, idet importøren af den tyske klejne også skal betale dækningsafgift af den mængde fedtstof, som klejnen er kogt i. Vedrørende eksport foreslås, at der ikke skal betales afgift, når fødevarerne eksporteres, og dermed vil der ikke være fedtafgift på danske klejner, der sælges i eksempelvis Tyskland.

For det tredje anfører man, at spild defineres som forbrug, hvilket udhuler det sundhedsmæssige argument. Samtidig støtter man, at afgiften placeres hos producenterne af de afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1.

Det foreslås netop, at fedtafgiften lægges så langt tilbage i produktionskæden som muligt for at færrest mulige virksomheder skal registreres, opgøre, angive og afregne afgiften. Det er derfor en naturlig konsekvens, at virksomheder, som anvender de afgiftspligtige fødevarer i deres produktion, ikke kan få fradrag for spild uanset om der er tale om processvind eller produktionssvind.

For det fjerde anfører man, at man bør afvente EU's nye forordning om fødevarerinformation.

Det er usikkert, om der vedtages nye mærkningsregler, og hvordan de evt. kommer til at se ud. Der er i dag ikke obligatorisk krav om en næringsdeklaration, men den anvendes i vid udstrækning på frivillig basis. Næringsdeklarationen er dog kun relevant i forhold til de afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1, idet dækningsafgiften ikke kan betales på baggrund af en næringsdeklaration af den ovenfor nævnte grund om ligestilling af indenlandske og udenlandske producerede fødevarer, og fordi der også kan være mættet fedt i fødevarer, som ikke stammer fra de afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1, såsom korn. Jeg påpeger således blot, at såfremt der vedtages nye regler på fødevarerområdet i fremtiden, vil det være naturligt at overveje revision af reglerne.

For det femte anfører man, at finansieringen kan hentes andre steder for eksempel på tobak, sukkerholdig sodavand, slik og chips, eller ved en nedsættelse af bagatelgrænsen til 1,5 pct. eller ved ændring af emballageafgiften.

Der findes allerede i dag afgift på tobak, sukkerholdig sodavand, slik, chokolade m.v., og disse afgifter er balanceret i forhold til afgifterne i vores nabolande af hensyn til grænsehandlen, og regeringen har for nuværende ingen planer om hverken at hæve disse afgifter eller emballageafgiften. For så vidt angår en nedsættelse af bagatelgrænsen på 3,5 pct. til 1,5 pct. bemærkes, at bagatelgrænsen foreslås fastsat med udgangspunkt i kostanbefalingerne for børns indtag af mælk.

Afslutningsvis vil jeg gerne endnu engang understrege, at fedtafgiften er en del af Forårspakke 2.0, og at de skattelettelser, som allerede er ført ud i livet, skal finansieres.